

Rok 1989:

Identifikace pamětníka:

věk: 78, původ: maloživnostenský, vzdělání: vysokoškolské - technického zaměření, bydliště: převážně Praha

Můžete mi sdělit Váš postoj k politice 80. let?

Moje postoje vycházejí z vyvinutého vlasteneckého cítění, ale se zřetelem na evropské stabilizované demokratické poměry, s nechutí pro jakékoliv stranické zájmy (které jsem vždy vnímal jako skupinu lidí, kteří se účelově sjednocují v boji proti jiným skupinám). Proto jsem také během svého dosavadního života nevstoupil do jakékoliv politické strany. Se skepsí sobě vlastní jsem sledoval politické události 60., 70. a 80. let, t.j. změny nejvyšších politických a mocenských představitelů východní Evropy a Československé republiky a z těchto zkušeností jsem vnímal politické změny v naší republice pouze jako ozvěnu důsledků celosvětového politického dění.

Jaký je Váš názor na sametovou revoluci a události, které k ní směřovali?

Při vši úctě k významným osobnostem sametové revoluce a nepochybně pozitivním důsledkům této změny, si nedokáži promítnout výsledek bez tehdejšího jednání osobností na mezinárodním poli typu amerického presidenta Ronalda Regana a následně George H. W. Bushe, Michaila Gorbačova a neposledně na tehdejšího ministra zahraničních věcí NSR Genschera, který z jara 1989 přijel do Prahy, aby s naší vládou dohodl volný průchod vyčkávajících občanů NDR na pražském velvyslanectví NSR, kde se shromáždilo několik tisíc občanů NDR a podobně jako tomu bylo v Maďarské lidové republice, kde si stovky občanů vynutili volný průchod do Rakouska. Pod tíhou těchto mezinárodních událostí se nemohli ani naše vládnoucí státní a stranické špičky postavit na odpor. Zároveň četná nepovolená i povolená shromáždění nespokojených občanů dávalo tušit, že naše socialistická státnost pod vedením nomenklaturních kádrů KSC spěje ke svému konci. Toto se také ukázalo reálným studentskou manifestací, která vyjadřovala uctění popraveného Jana Opletala nacistickou zločínem v roce 1939 k mezinárodnímu dni studentstva 17. listopadu, toto ani vládnoucí hierarchie KSC v těchto napjatých nemohla zakázat.

Kdy jste měl pocit, že došlo ke "zlomu"?

Potlačení manifestace příslušníky SNB vyvolalo zlom a rozkol v tehdejší náblihu na politické dění i uvnitř KSC, že další setrvání takzvané vládnoucí třídy je již neúnosné, čímž vyvrcholila "sametová" revoluce.

Jak hodnotíte dnešní poměry v našem státě?

Že současný hospodářský vývoj naší republiky je jiný, než bychom si ho v duchu představovali, je opět důsledkem provázanosti ekonomických i politických aspektů mocenských gigantů na naší planetě, kterým se v podstatě musíme jako vždy přizpůsobit. Tudiž dnešní poměry jsou podobné "předlistopadovým" i "polistopadovým"

podle toho jaká je reflexe každého z nás, kteří sme zvonili klíči na několika manifestacích na Václavském náměstí i na Letenské pláni!

Vybavuje se Vám nějaký konkrétní příběh k tehdejší době?

Matně si vzpomínám na jednu úsměvnou příhodu v roce 1988, kdy jeden můj mladší kolega za mnou přišel do kanceláře a podal mi Rudé Právo s poukazem na uvedený inzerát ze společenské rubriky. V inzerátu bylo zhruba uvedeno toto: Přátelé a známí blahopřejí Václavu Havlovi k životnímu jubileu (tuším že se jednalo o 52 narozeniny oslavence), hodně životních úspěchů a pevné zdraví. Já se tehdy na mého kolegu podíval a říkám: Toho člověka neznám, tak proč mi to dáváš číst? A on mi pobaveně vysvětloval, že se jedná o jednoho z hlavních disidentů a mluvčího Charty 77. Po zasmaní jsme se později dozvěděli, že kvůli tomuto zveřejněnému inzerátu v Rudém Právu byla dosti tvrdá a ostrá kritika a postihy vůči redaktorům stranického deníku ze strany nejvyšších představitelů UV-KSČ.